

svoje atomske bombe, tudi Švedska in Brazilija bi se tega lahko lotili, Zahodna Nemčija bi kmalu našla denar in strokovnjake, ki bi bili kos tej nalogi, celo v Izraelu se ukvarjajo s to mislijo in kdo ve še kje... Od te tekme bi imela korist samo »industrija smrti«...

Na to strahotno nevarnost, namreč na »deseminacijo« atomskega orožja, je opozoril tudi znani angleški zgodovinar Arnold Toynbee. Po njegovem mnenju bo leto 1967 odločilno za odnose med Sovjetsko zvezo in Združenimi državami Amerike. Po mnenju tega zgodovinarja je zdajšnji položaj na svetu tak, kakršnega še ni bilo v zgodovini. Gre za nekaj izrednega: tudi rešitev je lahko samo — izredna, torej nenavadna. Tako pravi Toynbee: »Samo rusko-ameriško atomsko sovladje, trdno odločeno, da z vsemi razpoložljivimi sredstvi prepreči razkropitev atomskega orožja in da ustavi vse vojne, lahko še reši človeštvo pred popolnim uničenjem, ki je zdaj prav mogoče.« Mar je Toynbee prehud pesimist in je zato tudi njegova »rešitev« absurdna?

Težko bi sodili, toda vsekakor drži, da so sovjetski in ameriški diplomati že stopili v stik. Sporazum o prepovedi uporabe atomskega orožja v vesolju je vsekakor dobro znamenje, toda zdaj nas bolj zanima, kaj bo na Zemlji, ne pa na daljnih planetih. Mar ne bi bilo bolj preprosto, da bi se najprej domenili, kaj bo z našim planetom, in se potem pogovorili še o vesolju? Žal, logika največkrat ne odloča v človeških odnosih. Kaj so diplomati spletli med seboj, se bo jasno pokazalo na ženevski razorožitveni konferenci. Sklepi — če bodo sploh kaj sklepali —, ki jih bodo sprejeli v Ženevi, bodo pravzaprav že posledica poprejšnjih dogovorov. Kljub temu pa bodo zadosten kažipot: vsakdo se bo lahko pripravil na prihodnost, zakaj od Ženeve bo v marsikaterem pogledu odvisna usoda Vietnama, odnosov Sovjetske zveze in ZDA do Kitajske, hkrati s tem pa se bo odprlo tudi vprašanje »interesnih sfer« in o vlogi nevezanih držav. Približno nam bo tudi znano, kdo bo potlej igral prvo violino: ali diplomacija in Združeni narodi ali pa generalni štabi in oborožitvena industrija... Počakajmo torej na Ženevo.

Dušan Savnik

ANTIKRONIKA. Tehtna formulacija: »Koristna pobuda Bonna. Izjava, da bi ZR Nemčija rada normalizirala odnose z Jugoslavijo, je nedvomno novost, ki vliva pogum...« (Delo) — Nastaja vprašanje, komu (namreč vliva pogum)? In če nam, zakaj pogum? Smo ga res tako potrebni, da bi ga morali uvažati iz ZR Nemčije, petindvajset let po zmagi?

Tehtni predsodki: »V želji po večjem zaslužku premagajo ljudje tudi najbolj tehtne predsodke, kar je za mladino še zlasti usodno. Neurejeno življenje, zlasti slaba stanovanja in pomanjkljiva prehrana, ponekod nedvomno ne ostane brez posledic za zdravje mladih ljudi...« (Delo) — Že res, je pa to tudi vse? Ali ne bi lahko našli vsaj en tehtnejši presodek, ki bi zadržal te ljudi doma, kjer posebno dobrih stanovanj in imenitne hrane najbrž tudi niso imeli?

Mesto v provinci ali nacionalno središče: »Inž. Tepina je povedal, da je Mestni svet sploh v finančnih težavah. Doslej je eno tretjino svojih proračunskih sredstev, približno milijardo starih dinarjev, namenil kulturnim dejavnostim. Več sredstev jim tudi v bodoče ne bo mogel nameniti, kljub temu da so postavile ljubljanske ustanove bistveno večje zahteve. Mimo-

grede je tudi menil, da naša tako imenovana družbena nadgradnja prerašča zmogljivosti naše ekonomike in konkretno primerjal število ljubljanskih občanov s številom ljubljanskih poklicnih gledališč, ki jih ni malo...« (Delo) — Govornik je najbrž prezrl, da je župan slovenske prestolnice in ne kakega provincialnega mesta in da je ta prestolnica že stoletje in več izrazito kulturno središče slovenskega naroda. Sicer pa bi lahko zastavil po isti logiki tudi drugačno vprašanje — čemu v Ljubljani s tolikšnim številom občanov toliko najvišjih državnih in družbeno-političnih vodstvenih forumov?

Po zgledu nogometašev: »Ker je televizijski izpraševalec Jože Hudeček napeljal besedo na nogometni klub Olimpijo, ki je lani dobil od Mestnega sveta 18,5 milijona starih dinarjev, je inž. Tepina navezal na vprašanje odgovor, da se je Olimpija že ravnala po tem nasvetu: s pridobitvijo novih ustanoviteljev se ji ni treba več potegovati za denar iz proračuna Mestnega sveta...« (Delo) — Ob takšni primerjavi resnično ne veš, ali je neizmerno naivna ali pa hudo cinična.

Pravda, toda ne za oslovo senco: »Zdaj se pojavlja kajpada vprašanje, kdo bo tisti, ki bo financiral najbrž zelo drago »zdravljenje« in kdo bo odgovarjal, če pride še pred tem do najhujšega? Čigav je sploh Grad? Občinski, mestni — ali celo republiški? Kaže, da je že skrajni čas, da se pristojni o tem sporazumeje...« (Delo) — Pravda o oslovi senci je bila pravcata šala nasproti novodobni pravdi za ljubljanski grad.

Slava Jamesu Bondu: Kot sem v eni izmed prejšnjih antikronik napovedal, se je res zgodilo: prebivalce bele Ljubljane je navdušil junak našega časa James Bond. Zgago ob entuziastičnem sprejemu je napravila z nekulturnimi, nesramnimi in protisocialističnimi plakati zgolj skupina mladincev, ki bi hotela slavnega gosta pregnati z našega mesta. Sicer pa so jo jezni mladeniči hitro skupili: vesoljna filmska kritika (zlasti ženska) je Jamesa Bonda sprejela s čudovito hladnokrvnostjo in moralno toleranco, če ne že z navdušenjem, antibondovce pa razglasila za pravcate »rdeče gardiste«. Sicer pa — če so včasih po naši deželi strašili Turki, zakaj bi se zdaj ustrašili Jamesa Bonda. Naša moralna koža je resnično že čez in čez postala podplat.

Fantastične številke: »Služba družbenega knjigovodstva je pred nedavnim vprašala bežigrajski sindikalni svet, če se mu morda ne zdijo nekoliko nenavadni dohodki direktorja Zavoda za produktivnost dela. Odgovorite si lahko sami! Direktor omenjenega zavoda je namreč dobil za december 1966 takele dohodke:

697.000 S din osnova
410.966 S din obračun razlike
288.599 S din obračun razlike (št. 2)
335.075 S din kilometrina
56.660 S din nočnina

Skupaj . . . 1.766.500 S din

(Iz Ljubljanskega dnevnika) — Škoda, da ni služba družbenega knjigovodstva rajši vprašala za mnenje tiste prosvetne in kulturne delavce, ki tolikšno številko dosežejo v dveh letih.

Antikronist